

Zeebaars onder de dobber

Weinig, of misschien wel geen enkele vissoort in ons land, die zo wispelturig is als de zeebaars. Al jaren ga ik er regelmatig op uit om de geheimen omtrent het aasgedrag van deze *Dicentrarchus labrax* te ontrafelen. Maar net wanneer je denkt dat je hét gevonden hebt, keer je huiswaarts met een dikke nul...

Hier komen kleine visjes in de problemen en de baarzen weten dat...

Het vangen van deze zeer mooie, maar ondertussen erg onvoorspelbare vis vraagt om kennis van niet alleen stekken, maar ook van getij, weer, aas en aasgedrag. En dan nog; heb je al die zaken op orde, verzekerd van succes

ben je nooit. Veel vissers haken dan ook af na een paar visloze sessies maar andere aanbidden deze soort juist vanwege de moeilijkheidsgraad. Zelf ben ik er compleet aan verslingerd. Zo af en toe belaag ik de zeebaars met kunstaas, maar het liefst doe ik dat

toch met natuurlijk aas onder de dobber. Hoewel dobbervissen door veel roofvissers wordt gezien als een passieve visserij, gaat deze theorie zeker niet op voor het vissen op zeebaars. Je hengel weg zetten en afwachten is uit den boze en vragen om problemen,

want je zult constant bezig moeten zijn met het maken van de meest ideale drift.

ONTDEK DE STEK

Kantvissen op zeebaars is hot. Op de bekende stekken is het dan ook aanschuiven en hopen dat een zeebaars net jouw aas pakt en niet dat van je buurman. Is het domweg volgen van vangstberichten en de betere zeebaarsvissers dan aan te merken als negatief kuddegedrag? Nee hoor, lekker blijven doen, hier heb je immers wat meer vangkans... Bovendien creëer je de ruimte voor de sportvissers die juist houden van rustige stekken en die bereid zijn op onderzoek uit gaan; dat zijn de pioniers onder ons! En ruimte voor het dobbervissen is belangrijk, want ook op betere stekken zijn sommige metertjes net die hotspots waar, om een bepaalde reden, elke keer weer de meeste vissen gehaakt worden. Om die te vinden moet je meters maken. Stekken met diverse zeebaars-

vissers ontwijk ik steevast. Alleen of met m'n vismaat een stek ontdekken en die vervolgens uitkammen, geeft net wat meer voldoening en daar draait het bij ons om!

In tegenstelling tot de meeste dobbervissers zoek ik graag het ruige water op. Mocht je het geluk hebben dat je hier vist wanneer er een 'feeding frenzy' losbarst, zal dit je voortaan de rest van je vissersleven beïnvloeden. Vissen die hier jagen, zijn gemiddeld een slag groter dan op rustigere plaatsen. Hier geldt het recht van de sterkste en dat leidt tot sport van de bovenste plank!

Het idee om het eens wat 'ruiger' te proberen ontstond na een fantastische strandsessie. Midden in de branding leken de baarzen helemaal door het dolle heen. Met dat idee in het achterhoofd trok ik er op een windiger dag op uit om stekken te bevissen die ik altijd links heb laten liggen. Plekken waar dikke golven worden gebroken door steentort, basalt en palen. Dat bleken echte topstekken te zijn! Het zijn stekken waar je binnen tientallen minuten diverse baarzen kunt haken, waarna het plots weer net zo snel stil is en je vervolgens weer de hele avond moeite moet doen voor een enkele baars...

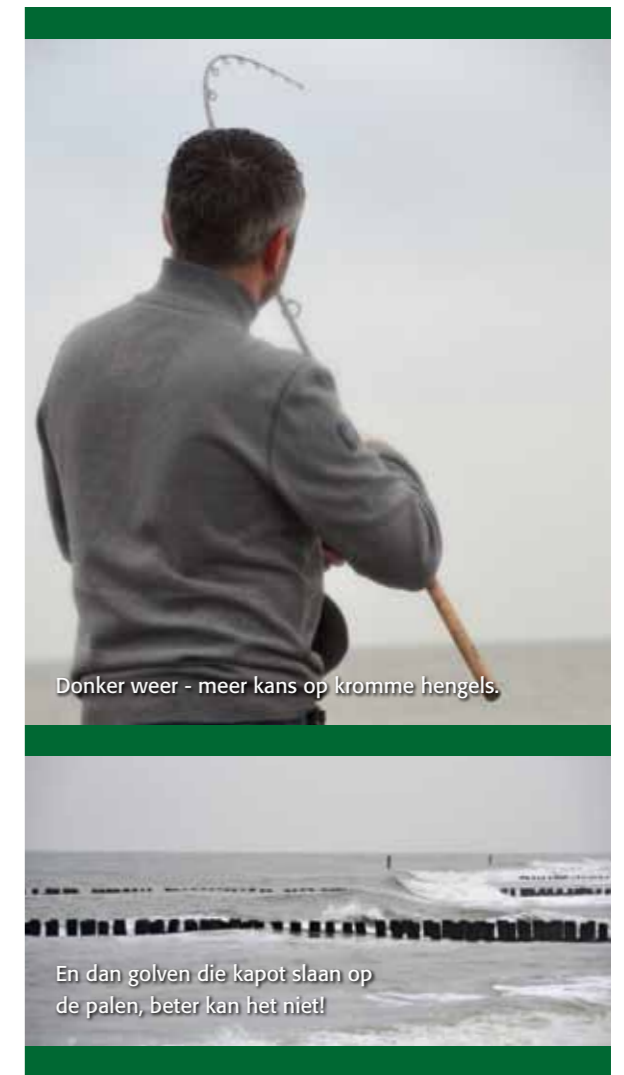
MATERIAAL OP ORDE

De Oosterschelde en het Europeoortgebied zijn de bekendste plekken voor dobbervissers. De Westerschelde is al wat minder bekend en langs de stranden van de Noordzeekust zie je maar zelden dobbervissers. Wie zijn materiaal op orde heeft, een paar richtlijnen in acht neemt en niet bang is om eens visloos huiswaarts te keren zal uiteindelijk beloond worden met prachtige zeebaarzen.

Palen en steentort dienen als fundament voor diverse schelpdieren. Stuk voor stuk voorzien van ongelofelijk scherpe randen die als een scheermes door je lijn snijden. Eén moment onoplettendheid en het hele zaakje ben je kwijt. Om goed uit de voeten te kunnen, heb je daarom een lange hengel nodig. Zelf vis ik met een hengsel voor de karper. Met zijn 390 cm ben ik in staat om over de stenen heen te vissen, zodat tijdens de dril al het werk achter de blokken wordt uitgevoerd. Met zijn 1¼ lb lijkt hij een beetje licht voor dit werk, maar

Meters maken om de hotspots te vinden.

Donker weer - meer kans op kromme hengels.

En dan golven die kapot slaan op de palen, beter kan het niet!

niets is minder waar. De parabolische penhengel zorgt voor een geleidelijke opbouw van de druk, zodat de baars minder lijn van de molen zal rossen.

De molen is minder belangrijk; mits deze een goede slip heeft voldoet elke molen vanaf de 5.000 klasse. De lijn daarentegen is allesbepalend voor deze visserij in deze ruwe omstandigheden, onderschat dit niet! Gevlochten lijn is een must, drijvend wel te verstaan. Wie met een nylon aan de gang gaat, is snel klaar met vissen. Nylon zinkt, de stroming heeft direct grip op de lijn en de dobber zal volgen. Een natuurlijke drift is dan niet meer te realiseren en dat is nu net het belangrijkste punt van het dobbervissen. Natuurlijk aas moet zich natuurlijk gedragen. Gebeurt dit niet, dan zal er geen enkele interesse getoond worden, er zijn namelijk hapjes in overvloed. Dan hebben we nog niet gesproken over de enorme bocht die in de lijn komt, met als gevolg een veel te indirect (lees: waardeloos!) contact met de dobber. Onderlijnen dienen in verhouding te zijn en 40/00 is wel het minimale dat je gebruikt. Ga je dunner, dan zal je onderlijn snel doorgesneden worden bij het raken van schelpdieren. Ga je dikker, heb je kans dat het aas weer onnatuurlijk door het water glijdt. Fluorocarbon van 40/00 dus! En wie

goed voorbereid wil zijn, knoopt deze thuis.

Haken pas je aan op je aas: groot aas, grotere haken en bij klein aas liever een maatje kleiner. De enige voorwaarde is dat je een goede stevige haak kiest, met een ruime bocht. Op de stekken die we bevissen hebben de baarzen maar één kans; missen ze die zal de stroming het aas wegvoren en moeten ze op zoek naar het volgende. Het aas zal dus ook snel en in zijn geheel naar binnen gezogen worden en dat maakt een pendelrig (aasaanbieding met twee achter elkaar geplaatste haken) dus overbodig. Dobbers zijn er in overvloed in de handel. Met een 8 grams exemplaar kun je hier niets doen, beter pak je er eentje van rond de 30 gram. Deze zijn goed weg te zetten en prima zichtbaar in het wassende water. Holle dobbers laat je beter thuis, die zijn binnen no-time lek. Zoek dus naar een dobber die vol is, liefst van schuim, die kunnen tegen een stootje. Die 30 gram is echt niets te veel, de baarzen pakken het aas, zwemmen door en met het grootste gemak verdwijnt je dobber.

AASSOORTEN

Zorg dat je verschillende aassoorten bij je hebt; zeebaarzen zijn nogal kieskeurig. Zagers zijn gemakkelijk verkrijgbaar en vaak een goed aas.

Er zijn natuurlijke hapjes in overvloed en dus is een extra aantrekkelijke aasaanbieding belangrijk.

Grote steekzagers genieten de voorkeur boven de kweekvariant. Blijven de aanbeten uit, wissel dan van aas; een reepje inktvis uit de vriezer kan bijvoorbeeld wonderen verrichten! Voordeel hiervan is dat het altijd voorhanden en gemakkelijk te bewaren is. Wie aan zachte krab kan komen

Zorg voor een voorraadje verse onderlijnen.

Vol schuimen 30 grams dobbers.

KIESKEURIG

Grote kweek- of steekzagers zijn een prima keuze voor de vaak kieskeurige zeebaars.

of zelf de moeite neemt deze te gaan zoeken, heeft daarmee hét ultieme topaas voorhanden! Zo'n 'peeler' laat geen enkele baars aan zijn of haar neus voorbij gaan; Labrax is er dol op.

Wanneer je met deze aassoorten geen aanbeet kunt uitlokken, kan het zijn dat ze op het moment alleen op aasvissen jagen. Kunstaasvissers zijn nu

in het voordeel. Toch ben je met de dobber niet helemaal uitgeschakeld en met het goede aas ben je misschien zelfs 'het mannetje'. Zeeblik en zandspiering zijn als aasvis keuze nummer één, maar als je niet direct aan de kust woont is daar helaas moeilijk aan te komen. Een klein voortje is dan een goed alternatief. De sluwe baarzen zijn niet snel te foppen met een dood visje; kennelijk 'gedraagt' dat zich te onnatuurlijk. Het is echter weldegelijk mogelijk om zo'n morsdood aasvisje tot leven te brengen en dan blijkt het ineens redelijk simpel om ze te foppen. Het voortje, of wat dan ook, wordt enigszins op de haak geregen en de haak komt uit in de rug net achter de kop. Nu knijp je een hagelloodje op de onderlijn, direct tegen de haak. Dit zorgt er voor dat de kop zinkt, dat terwijl de stroming er voor zorgt dat het lijfje zowat horizontaal hangt. Door de drift van de dobber zal het aasvisje nu als het ware zwemmen. Al menig baars is zo gesneuveld!

Zoeken naar stekken dat doe je het beste bij laag water, want pas wanneer het helemaal laag is, kun je de stek goed in je opnemen. 'Goede stekken' zijn stekken die verschillen van de rest van onze lange kustlijn. Alle palenrijen zijn potentiële stekken, wanneer er steenstort naast ligt ben je bijna verzekerd van een goede stek. Ook de strekdammen die je hier en daar aan het strand vindt zijn hotspots. Vis niet te ver uit de kant; je zult er versted van staan hoe dicht er onder de kant gejaagd wordt. De meeste vissen haak

je net achter de stenen. Na iedere golf worden zagers, krabben en kleine visjes meegezogen door het terugtrekkende water en al dat leven vormt een ideale prooi voor de op de loer liggende baarzen. Dáár zal je dus je aas moeten aanbieden. Vastzitten en af en toe een haak verliezen, moet je erbij incalculeren.

Voor het vissen achter de blokken is een natuurlijke drift noodzakelijk. De dobber moet zoveel mogelijk door de stroming worden geleid en niet te veel hinder van je lijn ondervinden, vandaar die drijvende lijn. Wanneer er een bocht in je lijn komt, wip je de lijn omhoog in de richting van de dobber. Dan is het een kwestie van de lijn strak draaien en hij loopt weer in een lijn van top naar dobber. Dit herhaal je constant om een optimaal contact te behouden. Bij een aanbeet sla je niet direct. Gun de zeebaars de tijd om het aas geheel naar binnen te werken, een seconde of twee, drie is voldoende. Baarzen leveren een mooi gevecht en doen er alles aan om de obstakels te bereiken. Wanneer ze uitgedrild zijn, komen ze naar boven en lijkt de strijd gestreden, maar let op; de verrassing komt nog. Zodra een beetje baars op enkele meters uit de kant is, gaat hij er nog eenmaal van door, loeihard en moeilijk te stoppen.

BUIGEN OF BARSTEN

Vissen tegen de palen is een hele kunst. Kunstaasvissers werpen er zo dicht mogelijk tegen, want daar foerageert de zeebaars... Dobbervissers hebben hier een probleem. Binnen

Wanneer je indruk kunt wekken dat de dode aasvisje zwemt, ben je vaak spekkoper.

no-time stroomt je dobber tussen of tegen de palen. Werp je aan de andere kant van de palen, dan zal je dobber van de palen wegstromen en dus weg van de zeebaars. Toch doen zowat alle dobbervissers dit, zo vangen ze niets en wordt de stek afgedaan als 'slecht'. Toch lukt het de kunstaasvisser wel om hier met regelmaat te scoren, dus een slechte stek? De kunst is om je dobber zo lang mogelijk binnen een straal van tien tot 15 meter van de palen te houden, maar dat vraagt dan wel de nodige oefening. Om dit goed te doen, ga je stroom-

Na iedere golf worden zagers, krabben en kleine visjes meegezogen door het terugtrekkende water, een ideale prooi

opwaarts van de gekozen palen staan, liefst een metertje of 30 verder en als het kan een stukje in het water. Werp niet richting de palen, maar richting het diepe. Met de stroom mee drijft je dobber richting de palen. Wanneer hij daar aankomt, laat je de lijn gecontroleerd vieren, zodat het zaakje binnen de 'groene zone' komt. Op een gegeven moment drijft de dobber verder richting de kant en moet je steeds beetje inhalen om te zorgen dat een gehaakte baars niet de palen kan bereiken, want dan is het einde oefening. Vis met een stevig afgestelde slip, want nu is het buigen of barsten! De beste tijd om te gaan vissen op bovengenoemde stekken is met hoog water. Laag water stekken zijn er zeker ook, maar de meeste stekken bevis je het beste rond hoog water. Drie uur voor tot drie uur na 'hoog' is een mooie richtlijn. Vandaaruit kun je zelf

de stekken gaan ontdekken. Wanneer hoog water valt bij een ochtend- of avondschemer laat je dit zeker niet aan je voorbij gaan. Valt het in de nacht en houd je wel van een avontuur, neem dan wat breekstaafjes en een hooflampje mee en trek er eens in het donker op uit. Top! Tijdens bewolkte en regenachtige dagen mag je meer verwachten, dan wanneer je met stil, warm weer gaat vissen. Bij deze omstandigheden ga je beter ook maar eens in het donker vissen. Zeebaarsvissen is niet de gemakkelijkste visserij, zeker niet onder ruige omstandigheden. De voldoening bij een vangst is echter erg groot! Blijf lekker weg van de gekende stekken, dan is er alle ruimte om je eigen plan uit te voeren. Zeg nu zelf, kan het nog mooier?

Martijn Dekkers

Een stek als deze moet je bij hoogwater zeker nog eens uitvissen...

Stevige onderlijnen en dito haken zijn altijd een must!

Inktvis, gemakkelijk aan te komen en te bewaren, dus een prima aasje.

Kleine, dode aasvisjes kunnen je dag redden.

